

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
(ειδικώς εν σχέσει προς την αναφορά της αιτίας του χρέους, όταν αυτό
πηγάζει από πώληση και της αναφοράς ότι ο αιτών/πωλητής παρέδωσε το
πωληθέν στον αγοράστή, δηλαδή εκπλήρωσε την εξ αυτής υποχρέωσή του)

Πρώτος λόγος της ανακοπής : Η αντίδικος υποστηρίζει πως η προσβαλλομένη διαταγή πληρωμής είναι άκυρη, επειδή τόσο η από ... αίτησή μου, ενώπιον του δικαστηρίου σας, προς έκδοση της διαταγής αυτής, όσο και αυτή αύτη η διαταγή είναι αόριστες, διότι δεν αναφέρεται στο κείμενο αυτών, **(α)** το ότι η αντίδικος παρέλαβε τα τιμολόγια-δελτία αποστολής, βάσει των οποίων εκδόθηκε η διαταγή και **(β)** ότι ο παραλαβών τα ανωτέρω έγγραφα ήταν αρμόδιος προς τούτο.

Αντίκρουση του λόγου αυτού

Α. Ως προς το σκέλος υπό στοιχείο (α')

1. Κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 626 § 2 ΚΠολΔικ, η αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής, πρέπει να περιέχει (α) όσα ορίζουν τα άρθρα 117, 118 και 119 § 1 του ίδιου Κώδικα, καθώς και (β) την απαίτηση και το ακριβές ποσό των χρημάτων ή των αξιογράφων, βάσει των οποίων ζητείται η καταβολή.

2. Ειδικώς για την απαίτηση κατά του αντιδίκου του αιτούντος την έκδοση της εν λόγω διαταγής, αρκεί να αναφέρονται στην αίτησή του τα γεγονότα που είναι κατά το νόμο παραγωγικά της απαιτήσεώς του αυτής¹.

3. Συνεπώς, όταν η απαίτηση συνιστά τίμημα εκ πωλήσεως (δηλαδή όταν πηγάζει από αμφοτεροβαρή σύμβαση, εκ της οποίας τίκονται εκατέρωθεν αξιώσεις προς εκπλήρωση), τότε θα πρέπει να αναφέρεται στην αίτηση η κατάρτιση της πωλητήριας συμβάσεως, ως νομικό γεγονός από το οποίο κατά το νόμο πηγάζει η απαίτηση αυτή (άρθρο 513 ΑΚ). Αντιθέτως, από την διάταξη αυτή δεν προκύπτει και δικονομικό βάρος του αιτούντος να παραθέσει στην αίτησή του και τα κατά νόμο περιστατικά, τα οποία καθιστούν την απαίτησή του αυτή απαιτητή, δηλαδή μη εξαρτωμένη από αντιπαροχή² και συνεπώς, επί πωλήσεως, δεν απαιτείται να περιέχεται στο ιστορικό της αιτήσεως και ο ισχυρισμός ότι ο αιτών (πωλητής) εκπλήρωσε την υποχρέωση που τον βαρύνει εκ της συμβάσεως αυτής προς τον αγοραστή, δηλαδή ότι του παρέδωσε το πωληθέν. Και τούτο, επειδή όταν η απαίτηση πηγάζει από αμφοτεροβαρή σύμβαση, (οπότε εξαρτάται από αντιπαροχή), τότε ο νόμος δεν θέτει το απαιτητό της αξιώσεως ως στοιχείο της ιστορικής βάσης της αίτησης, παρά ως νόμιμη προϋπόθεση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής (άρθρο 624 § 1 ΚΠολΔικ)· αρκεί το απαιτητό αυτό να αποδεικνύεται από τα έγγραφα που συνοδεύουν την αίτηση (άρθρο 626 § 3 ΚΠολΔικ). Δηλαδή, στην τελευταία περίπτωση, ο αιτών αποδεικνύει έναντι του καθ' ου με έγγραφο που έχει αποδεικτική δύναμη, ότι έχει εκπληρώσει την παροχή που τον βαρύνει³. Συνεπώς, εγκύρως εκδίδεται διαταγή πληρωμής για το τίμημα του πωληθέντος εμπορεύματος, όταν από τα έγγραφα που συνοδεύουν την αίτηση αποδεικνύεται ότι ο αγοραστής παρέλαβε το εμπόρευμα αυτό⁴.

¹ Η νομολογία στο σημείο τούτο είναι πάγια. Βλ. ενδεικτικώς την ΑΠ 54/1990 Ελλ-Δνη 1991,62 κ.ά.

² **Σταθόπουλος**, στον ΑΚ των Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, υπό το άρθρο 340 περιθ. αριθ. 7 σελ. 235.

³ ΕφΑθ 3436/1990 Ελλ-Δνη 1991,158. ΕφΑθ 7702/1996 Ελλ-Δνη 1997,1612.

⁴ ΕφΑθ 3298/1994 Ελλ-Δνη 1995,886.

4. Περαιτέρω, κατά την επίσης ρητή διάταξη του άρθρου 630 του ιδίου ως άνω Κώδικα, η διαταγή πληρωμής πρέπει να περιέχει (α) το ονοματεπώνυμο του δικαστή που την εκδίδει, (β) το ονοματεπώνυμο, την κατοικία και τη διεύθυνση εκείνου που εξήτησε την έκδοσή της και εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, (γ) την αιτία της πληρωμής, (δ) το ποσό των χρημάτων ή των χρεωγράφων που πρέπει να καταβληθεί, (ε) διαταγή πληρωμής, (στ) υπόμνηση προς εκείνον κατά του οποίου στρέφεται ότι δικαιούται να ασκήσει κατ' αυτής ανακοπή εντός δέκα πέντε εργασίμων ημερών από την επίδοση της διαταγής και (ζ) υπογραφή του δικαστή.

Ειδικώς εν σχέσει με την αξίωση του νόμου να αναφέρεται στην διαταγή πληρωμής, (για την εγκυρότητα αυτής), η αιτία της πληρωμής, ισχύουν απαράλλaktως τα ανωτέρω εκτεθέντα, εν σχέσει με την παράθεση της αξιουμένης απαιτήσεως στην αίτηση προς έκδοση της διαταγής αυτής. Ακολούθως και στην διαταγή πληρωμής αρκεί να αναφέρεται, έστω και συνοπτικώς, η δικαιοπραξία που αποτέλεσε τον γενεσιουργό λόγο της απαιτήσεως⁵, χωρίς να απαιτείται να αναφέρεται σε αυτήν (όταν η απαίτηση πηγάζει από αμφοτεροβαρή σύμβαση) και ότι ο αιτών εκπλήρωσε την παροχή που τον βαρύνει. Διότι ακριβώς τούτο θα προκύψει, από τα έγγραφα που συνοδεύουν την απαίτηση (άρθρο 626 § 3 ΚΠολΔικ).

5. Συνεπώς, το προκείμενο σκέλος του λόγου της ανακοπής είναι αβάσιμο νόμω, επειδή (σύμφωνα με τις ανωτέρω αναπτύξεις) ούτε στην αίτηση προς έκδοση της διαταγής πληρωμής ούτε και στο κείμενο της τελευταίας απαιτείται να αναφέρεται η εκπλήρωση της συμβάσεως πωλήσεως, (στην οποία στηρίζονται όλες οι αξιώσεις μου) από εμένα προς την αντίδικος, δηλαδή δεν απαιτείται να αναφέρεται το ότι εγώ έχω παραδώσει στην τελευταία τα πωληθέντα εμπορεύματα.

6. Ανεξαρτήτως δε του νόμω αβασίμου του, ο λόγος αυτός της ανακοπής είναι και αβάσιμος κατ' ουσίαν, επειδή – όπως προκύπτει από τα κείμενα αφενός της αιτήσεώς μου κι αφετέρου της διαταγής πληρωμής – έχω συμπεριλάβει στην αίτησή μου και ισχυρισμό

⁵ ΑΠ 1215/1996 Ελλ-Δνη 1997, 1793. ΕφΔυτΜακεδ 151/1995 ΕΕμπΔικ 1996,336. ΕφΘεσ 2428/1998 Αρμ. 1998,1501.

ότι έχω ήδη εκπληρώσει την παροχή μου προς την αντιδίκου, δηλαδή ότι της έχω παραδώσει ήδη όλα τα εμπορεύματα που της επώλησα, δυνάμει των τιμολογίων που αναφέρονται στην εν λόγω αίτησή μου. Αντιστοίχως δε, και στην διαταγή πληρωμής υφίσταται

Β. Ως προς το σκέλος υπό στοιχείο (β')

1. Όπως αποδεικνύεται από όλα τα τιμολόγια/δελτία αποστολής που αναφέρονται στην αίτησή μου και στην διαταγή πληρωμής, παρά πόδας εκάστου από αυτά και υπό την ένδειξη «...» έχει τεθεί η υπογραφή του εκάστοτε παραλαμβάνοντος τα εμπορεύματα, ο οποίος ήταν είτε ο νόμιμος εκπρόσωπος της αντιδίκου (...) είτε νομίμως εξουσιοδοτημένοι υπάλληλοι αυτής, δηλαδή άλλοτε ο γιός του ..., άλλοτε η σύζυγός του ... κι άλλοτε η θυγατέρα του ...

2. Ο ισχυρισμός της αντιδίκου ότι τόσο η αίτησή μου προς έκδοση της διαταγής πληρωμής όσο και η διαταγή αυτή είναι αόριστες, επειδή δεν αναφέρεται σε αυτές ότι ο εκάστοτε παραλαμβάνων εμπορεύματα και υπογράφων επί του οικείου τιμολογίου/δελτίου αποστολής ήταν και αρμόδιος προς παραλαβή των εμπορευμάτων, είναι αβάσιμος. Προεχόντως διότι κατ' ουδεμία διάταξη νόμου είναι απαραίτητο να αναφέρεται το γεγονός αυτό είτε στην αίτηση προς έκδοση διαταγής πληρωμής είτε στην ίδια την εν λόγω διαταγή.